

GAZETA TRANSILVANIEI

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
BRAȘOV, Strada Lungă Nr. 5. —
— Telefon 226 —
Abonament anual 200 Lei
Pentru streinătate 500 Lei
Pentru autorități, instituții și
intreprinderi 500 Lei
Anunțuri, reclame, după tarit

FONDATA LA 1838 DE GHEORGHE BARIȚIU

Apare de 2 ori pe săptămână

Cuvinte regale:

Pe înțelepciunea ce a arătat-o Neamul Românesc în decursul veacurilor pe această pricepere a clipelor mari, M'am bizuit până astăzi și Mă voi bizui întotdeauna în munca Mea fără șovăire pentru cel mai curat ideal al sufletului Meu: așezarea Patriei Mele la locul ce i se cuvine în lumea civilizată.

Mândrie Națională

Evenimentele externe silesc oarecum sensibilitățile la reținare în suflet, la închiderea acolo în străfunduri, a tot ceea ce altădată însemna exuberanță sau exaltare. Mai ales când anumiți vecini lovesc cu brutalitate și dispreț de adevăr, realitatea, firile simțitoare, toți acei cari urăsc șgomotul și furia, sunt forțați să se retragă întru cântă — mai mult desgustați de cât din alte motive — din fața acestor cantități amorfe și șgomotoase. Acesta a fost intrucât — gestul care l-au făcut cele mai multe state — atunci când au fost puse brusc în fața unor evenimente create cu asemănări de monștrii. Acea teamă a desgustului, acea oroare a monstruoșităților. Dar toate acestea — care captivaseră afectivul — punând parcă stăpânire pe întreg organismul, nu a durat — din fericire — decât puține minute. Rațiunea — și era firesc, și era necesar — a scuturat organismul de această captivitate a trecătoare emoții, pentru a-l reda clarității și judecăților la rece. Și reacțiunea nu a întârziat. De prin toate părțile s'au ridicat glasurile — cari corespundeau orgoliului și mai ales simțului de dreptate înținit — într-o protestare unanimă. Fără îndoială, unii vor fi vorbit mai tare, alții cu mai puțină putere. Ceeace merită să fie reținut și ceeace istoria a repetat conținutului dealungul veacurilor, este ca asemenea bruscări ale adevărului și realității, departe de a-i servi pe aceia cari le provoacă le sunt dimpotrivă puncte de plecare în a-i sili la darea lor înapoi.

Dar altceva am vrut noi să subliniem aici. Se știe că evenimentele din Europa Centrală, au făcut prin câteva anexări, fără nici un drept politic sau național, să infierbante mințile vecinilor noștri dela Apus, fapt care le-a rupt și le-a interzis cu desăvârșire propriile lor controluri. Și prinși în acest vârtej al vitejei s'au și văzut trecând frontiere, măcelărind populație, anexând alte teritorii. O concentrare de trupe — fără vreă proporție prea mare — le-a aplicat un duș rece, silindul la darea înapoi. Chestiunea aceea — fără îndoială — nu putea rămâne fără ecou atât în în sufletul poporului cât și în cel al conducătorilor. Deaceea acel Consiliu al F. R. N. nu a fost altceva decât această împărțire a decalului de apărare, a pornirii celor mulți la frângerea celor ce nu ne văd, și trezirea lor la realitate.

Din acest motiv, poate — simțind elanul acela al tuturor inimilor, acea avântare a tuturor sensibilităților, cuvântările cari s'au ținut, toate vorbele cari s'au rostit, poartă în tălcul lor, păstrează acolo în conținutul lor intim, acea neînfricată mândrie a noastră națională. Începând cu Primul ministru, trecând prin cele ale d. Gațencu și culminând mai ales cu cele rostite de d. Al. Valda-Voevod,

rândurile vorbelor poartă în ele, acea lumină a orgoliului românesc, acel dispreț a tot ce este îndrăzneală prostească și fără sens. Începând cu acea dată — ori decâte ori s'au exprimat public — și e bine că s'a făcut astfel, pentru că acest fel manifestă toate cadentele inimelor — conducătorii destinului românesc au accentuat acea încredere în noi, acea dărză con-

Acordul româno-german

La 23 Martie 1939 s'a încheiat acordul bilateral între România și Reich-ul german.

La orice convenție sau contract, în înțelesul juridic, fie bilateral și multilateral, se urmăresc interese din partea părților contractante și aceste interese în majoritatea cazurilor nu se pot pune în cumpănă, spre a se vedea din partea cui, aceste interese sunt mai mari, căci din moment ce se încheie un acord, interesele sunt bine definite și fiecare parte își subliniază beneficiile ce ar trebui să le obție conform literel și spiritului contractului.

Deci nu poate fi învinuită nici una dintre părți, referitor la diminuarea intereselor în favoarea celeilalte părți. Acordul româno-german, are bine stabilite interesele, atât ale României cât și ale Germaniei.

Interesele noastre sunt cât se poate de capitale, precum sunt și ale Germanilor.

Din punct de vedere economic, ne menținem neștirbită suveranitatea națională economică, deoarece industriile noastre existente, și mai ales cele de armament, își vor continua progresul lor fără a fi vătămate ci din contră încurajate și nimeni nu ne poate opri să încheiem acorduri analoage cu orice națiune, care ne-ar satisface în aceeași măsură nevoile noastre interne și externe, care rămân ne atinse, deoarece nimeni nu va putea face vr'odată greșeala de a micșora sfera Suveranității noastre politice independente, căci mândria țării noastre e prea mare. Deci acordul cu Reich-ul german nu are decât la valoarea lui strict economică, dar cum economicul în toate timpurile a dictat asupra politicului și acest acord are o influență de îmbunătățire asupra situației turbure din Europa.

Cu nimic nu ne-am schimbat punctul de vedere asupra politicii noastre externe, care rămâne aceeași politică de pace, pe care aducem cu credință de douăzeci ani, alături de vecinii noștri aliați și amici, deoarece noi Românii suntem mereu recunoscători față de țările, care ne-au ajutat la fericita încercare, pentru obținerea integrității firești a neamului nostru. România prețuește, — cum puține alte țări prețuesc, — necesitatea înlăturării pericolului

vingere a dreptăților noastre existente, încât prin aceasta s'a expus clar și fără înconjur, ceea ce este de așteptat dela poporul nostru, de către acei cari îi nesocotesc existența dreptului.

De altfel, rostindu-se așa, vorbind în acest fel, nu s'a făcut decât să se calce pe tradiționalele drumuri, ale mândriilor noastre românești, ale orgoliului nostru național de totdeauna.

care amenință pacea și integritatea tuturor statelor și care face să stărpească bazele civilizației, la care au contribuit absolut toate neamurile, deci națiunile au sfânta datorie de a o apăra, alături de sanctuara obligație de a menține neștirbite hotarele naționale și unitatea sufletescă a neamului. Noi Românii vom ști să ne apărăm strămoșescul drept asupra granițelor de azi, fără să fim conștienți de greutățile ce eventual s'ar ivi întru apărarea lor, și nici de dușmanul, care va avea cutezanță să ne ia un petec din pământul de totdeauna, numai românesc și care a fost redobândit cu un sacrificiu unic în istorie și cu o vitejie de învidiat.

Știut este, că un drept se obține foarte greu, dar se menține neatinș și cu mai mare greutate, din cauza egoismului, care domină pe individ și îl îndeamnă să uite că e om, până într'atâta încât neagă chiar și adevărul istoric. Noi românii avem arma noastră specifică neamului nostru, aceasta e arma unității sufletesti și a dragostei prea mare pentru glia străbunilor, care e și a noastră, căci nu există neam în Europa, să fi fost atât de greu încercat ca al nostru și totuși nu am dezarmat în fața puhozelor barbare, care s'au abătut asupra acestor meleaguri pe veci românești, deoarece arma unității naționale, ce stă de veghe în sufletele noastre, va curma din temelie nebunia dușmanului, indiferent din ce parte vine el, — noi îi știm cine sunt, — dar atâta timp cât sunt cumiți le respectăm cumițenia și mai mult, le dăm ajutorul nostru, când ei sunt în grea încercare — ceeace am făcut în trecut, — căci acest nobil neam românesc nu cunoaște dușmanii și dorește să trăiască în cea mai bună înțelegere cu toate statele și le respectă bunurile lor atâta timp cât ei respectă bunurile noastre.

Noi românii nu dorim decât pacea și dovadă am dat, încheind acordul din 23 Martie 1939, a cărui contribuție la limpezirea atmosferei turbure nu poate nimeni s'o nege.

Aceasta-i România și Neamul Românesc.

Petre Janura.

Valoarea acordului româno-german.

— După presa germană. —

După prima satisfacție produsă de acordul economic româno-german dela 23 Martie în Germania și România, după surpriza penibilă din unele cercuri străine și după spulberarea de către guvernul român a legendei „negocieri sub presiune”, presa germană se ocupă pe larg de valoarea pe care o are acordul pentru ambele părți. Ea pune întrebarea: ce a sacrificat, în fond, România, prin hotărârea de a se folosi de piața germană mai mult decât până aci și de a da o dezvoltare bogățiilor sale, cu ajutor german?

Primul articol al acordului tratează canalizarea în creștere a agriculturii românești spre nevoiile de import ale Germaniei. Altădată țaranul român își producea grâul și porumbul întâi pentru trebuințele lui și pentru consumatorii indigeni. Puțin îi păsa lui de cât și cum se putea vinde peste hotar. A mers bine în unii ani, dar în alții a mers foarte rău. Nu arare ori suma încasată pe recoltă era în disproporție cu cheltuielile muncii și cu capitalul și uneori cantități mari de grâu și de porumb rămăneau nevândute, pradă stricăciunii. Starea aceasta se schimbă din temelie prin acordul româno-german. Agricultura României nu numai că acopere nevoile consumului intern, dar poate face față și unor mari cerințe de export. În măsura în care Germania nu ar avea nevoie de tot grâul românesc, se pot face în locul lui culturi de plante furajere, ca porumb și

orz, precum și de plante cleaginoase și textile. Cum Germania a asigurat producătorului român cumpărarea întregii cantități a acestor produse cu prețuri mulțumitoare, riscul în legătură cu schimbarea oricărei producții e cât se poate de mic.

Presa germană mai ține să arate că România nu sacrifică în fond vre-un activ nici la intenționata conlucrare industrială strănsă cu Germania. Desigur, în mare parte capitalul străin e cel care lucrează în industria petroliferă a României, după ce firește Germania a fost deposedată prin tratatul dela Versailles de opera de pioner, efectuată înainte de război pe acest tărâm al industriei românești. Tocmai sinceră nu poate să fi fost, de altfel, surpriza penibilă a capitaliștilor străini asupra încheierii acordului economic româno-german. Cătrele atât de oscilatoare ale producției puțurilor de petrol românesc, dar mai ales slabele străduințe pentru explorarea și exploatarea terenurilor din afara perimetrelor actuale, arată în ce măsură aceste puțuri de petrol românesc au format vârfulor indicator în cumpăna speculațiilor petrolifere ale capitaliștilor internaționali. Înțelegerea adevăratului interes dintre stat și națiune, cum se concretizează în acordul economic româno-german, nu poate rămâne fără înrăurire asupra altor țări din Europa sud-estică. Mai durează, firește, cântă timp, până să fie învinate vederile de odinioară.

Reflexii economice

Noțiuni elementare despre cercul circular al banilor. Care este rostul indicelui în economie?

de Romulus Damian.

II.

Diferențata economie mercantilă de astăzi, cu mult avansată sa divizare de muncă, cu toate distribuțiile progresate asupra muncii omului, nu se poate dispensa de ban. Facerea și circulația mărfurilor este imposibilă fără circulația banului, ca obiect de schimb. Fără acest obiect nu există schimb, fără schimb nu există dețușeu (desfacere), fără dețușeu nu există producție și fără producție nu există circulație. Așa dar un factor este condiționat de celălalt și unul fără celălalt nu poate să se miște, spre a progresa.

Să vedem acum cum circulă banii? Circulația de azi se face în 3 directive: 1) spre clasa producătoare, adică intrând și ieșind banul din buzunarele lucrătorilor, întreprinzătorilor, fabricanților, funcționarilor publici, liber profesioniștilor etc., în formă de plăți, de salarii,

de beneficii, remunerații etc.; 2) spre proprietarii foncierii, cari încasează din economie, — adică din munca și sudoarea semenilor, — dobânda sau renta foncieră, în acest fel având venituri din posesiuni, pentru cari nu trebuie să muncească, dar în schimb exploatează; 3) spre proprietarii de capitaluri, sau proprietarii mijloacelor de producție, respective spre creditorii cari au dat bani pentru procurarea de mărfuri de investigație, iar prin acest mijloc pentru crearea de capitaluri „reale”. Așa dar duble direcțiuni, dintre cari una formează amortizarea, sau restituirea banilor împrumutați de mai înainte, a doua direcțiune reprezintă „dobânda” asupra capitalului, care la rândul său este un venit fără muncă proprie, mai lămurit spus: „o exploatare nerușinată”, pe care Karl Marx o numește „plus-valoare”, desigur cu sin-

— Continuare pe pag. 2 —

Rânduri duhovnicești
pt. Duminică Floriilor

Osana!... Restionește-L!...

Prea mare era minunea din Betania, ca fulgura de fulger să n-o facă cunoscută întregii Palestine, trecându-i vestea și peste hotare. Din întunecul rece al cripei și din cătușile morții — Mântuitorul aduse la lumină și la viață pe prietinel său Lazăr, fratele Martei și al Mariei. Sufletele își sporă credința în El — și ochii tuturor erau lacomi să-L vadă. Era prilej nimerit, căci apropiindu-se Paștele vechiului Testament, după obicei — și învățătorul însoțit de ucenicii Săi venia pentru prăznuire în cetatea Ierusalimului. Mândrie și bucurie mare stăpâna pe învățacei, când sub această proaspătă și covârșitoare dovadă de minune dumnezeiască, ei aveau să intre în cetatea sfântă împreună cu Dascălul lor. Ce vorbește numai în graiul bunătații și-al minunilor. Da, mândrie și orgoliu îi stăpâna pe ei, ale căror inimi și gânduri adeseori erau ispitite de slăbiciunea omenească. În fața Lui se vor pleca toți și toți se vor închina Lui, Celui ce în jur și mai aproape de El îi are pe ei... Și — vai! departe era inima Mântuitorului de aceste gânduri!... Nu plecare și prosternare în fața făpturii Sale omenești cerea Mântuitorul, — ci în fața vecinicului adevăr dumnezeiesc.

Iată-i apropiindu-se de porțile Ierusalimului... Multime mare de popor eșit-a întru întâmpinarea lor. Ce convoi sublim, chiar prin simplitatea și neprihănită povară de suflet ce-o aducea cu El! De pe spatele răbdurii lui asin, ce înainta în pas mărunt și domol, — Mântuitorul privea mulțimea cu ochi de liniște și de bunătațe sfântă, urmându-L învățaceii și lumea ce venea dinspre Betania. Ca la un semn izbucnește strigătul: Osana!... și drumul Mântuitorului se prefacă într'un covor de verdeață și de haine. Osana, osana!... era refrenul imnurilor de laudă cu cari Ierusalimul întâmpina pe Isus... Și acestei bucurii și insultării nepotolite — spune Evanghelia, — Mântuitorul i-a răspuns cu lacrimi... Cu lacrimi pentru soarta Ierusalimului, care nu peste mult avea să se prefacă în ruină —

și cu lacrimi pentru nestatornicia omenească și a acestei mulțimi, care peste câteva zile avea să strige: Răstignește-L!...

Te'ntrăbi, Doamne, cum s'a putut, ca osanalele dela porțile Ierusalimului, peste câteva zile să răbufnească în strigăte de ocară și în cererea stăruitoare și încăpătinată a restignării Lui... Ce putere și tăină diavolească putut-a perverti sufletul acestei lumi de oameni, ca în schimbul morții Lui să ceară lui Pilat slobozirea fiorosului tâlhar, Varava?

Mirați și surprinși pân'la indignare de atăta nestatornicie, — osândindu-i pe cei de atunci, nu ne putem desinovăți pe noi, cari șclăpătam în aceleași slăbiciuni și păcate omenești. Convingerile noastre, credințele noastre sociale, religiile și de orice natură, prețurile și atâtea manifestări de ținută și conduită prea adeseori își trădează nota nestatorniciei lor. Menajându-ne într'un egoism bolnav, vrem să fim totdeauna ai clipei, ai prezentului și ai celor de azi, căutând să ne încadrăm totdeauna în conjunctura momentului, prin uitare făgăduind trecutul și cu toată prudența speculând viitorul. Uităm așa de ușor pe „ieri," ne dăm într'u toate lui „azi," ca „măine" nici noi pe noi să nu ne mai cunoaștem. Știm să fim buni a senenea inșerilor, ca altădată să întrecem iar ale răului și pe deavolul. Avem clipe de nebănuită înălțare, ca de acolo să ne prăbușim în cele mai întunecoase adăncuri; — pentru că slujim la doi domni: și lui Dumnezeu și mamonei, — adevărului și minciunii. Tainice și științite puteri ale sufletului nostru răvnesc adevărul și virtutea, ca simțurile cârnii să ne facă iarăși sclavi ai minciunii și ai păcatului... Sincere și spontane erau imnurile și osanalele cu cari poporul întâmpina pe Isus, în Care vedea bunătațe și științenia, — dar sub apăsarea grijilor și preocupărilor iușești și-a maruntelor capricii ale vieții, în fața utilului pipăibil și-a câștigului material și momentan urlă din răspuțeri: răstignește-L!... pentru a împlini voia Anei și a Caietei, cari prin

poziția lor înaltă dețineau puterea lumească cu toate nedreptățile și tiraniile ei de atunci. De frica acestor oameni ai vremii și ai puterii, în lășitate plină de scârbă și cinism cerea acel popor restignarea Fiului lui Dumnezeu.

Pare grozav și înspăimântător adevărul, pe care viața îl verifică la tot pasul, că omul are mai multă frică de om decât de Dumnezeu, — și că de Dumnezeu se apropie numai atunci, când orice putere și ajutor omenească l-a părăsit... Aceasta o spunea Cristos prin graiul lacrimilor, când pe blândul asin intra în cetatea Ierusalimului...

Cu rămurele înmugurite în mâini ascultăm noi St. liturghie a Duminicii Floriilor. Mugurii primăvarații de pe stălpărele noastre aducă-ne aminte de lacrimile lui Cristos, vărsate petru cei de atunci și pentru tot neamul omenească, — și în această aducere aminte să făgăduim mai multă statornicie a credinței noastre în El, căci aceasta-i singura credință în care niciodată nu putem fi înșelați și în care ne găsim mântuirea.

Prot. Alex. Brotea.

Reflexii economice

— Urmare din pag. 1 —

gurul scop de a zăpăci pe lucrătorii manuali și de a încurca în gândire pe cititorii neatenți. Tot Karl Marx afirmă că marfa produsă de munca lucrătorului manual este echivalentă cu banul. Acest mare neadevăr nu poate avea alt scop decât de a agita și asmuți pe lucrătorii contra patronilor, cari sunt și ei lucrători spiritali. Adevărul este că banul, — pe care în majoritatea cazurilor îl posedă jidanii în comerț și înanță, așa dar în miezul economiei, — este întotdeauna superior marfii produse, deoarece banul nu se alterează, nu se strică, dacă este ținut ascuns, ori îngropat în pământ, în vreme ce marfa produsă de lucrător este supusă alterării și putrezirii dacă nu se consumă. Este clar și limpede.

Evident că cele trei categorii de acceptanți de bani, și anume: 1) clasa producătoare; 2) proprietarii foncieri și 3) proprietarii de capitaluri, în realitate nu sunt întotdeauna divizați. Alături de despărțiri pure, există și unele personale cor-

diale, cu scopul de a împleti cele mai contradicționale interese materiale și spre a camufla raporturile economice, așa de lesne vizibile de ochii economistului sincer și desinteresat.

Ce poate face acceptantul de bani cu banul său? El poate reține banii ascunzându-i sau tezurizându-i, fapt ce înseamnă că transformă obiectul de schimb, adică banul, cu scopul de a putea specula cu el pe omul lipsit de bani, în momentul pe care îl pândește și îl așteaptă cu setea de a se îmbogăți pe cale necinstită. Evident că el poate utiliza banii și pentru cumpărări de mărfuri de câte ori vede dată rentabilitatea, în acest caz banii circulând din mână în mână. Tot așa de adevărat este că banii pot fi utilizați și pentru mărfuri de investigație. Înă în majoritatea acestui caz banii schimbă pe proprietarul cu depuneri la Institutul de credit și Bănci, astfel din bani efectivi devenind bani depuși, pe termen mai lung, ori mai scurt, potrivit raporturilor de conjunctură a băncilor. Băncile la rândul lor împrunătănd banii, iar debitorii noi cumpărând mărfuri de consumație, ori de investigație, aceste proprietăți sunt transformate în capitaluri reale, iar banii propriu zis revin prin acest mijloc în economie. Iată așa dar, în câteva cuvinte descrier cercul circular al banilor.

Ce este rolul indicului în economie?

După ce am expus căile de parcurs al banilor, să vedem acum care este mișcarea lor? Mișcarea banilor este aceeași ca oricare altă mișcare, cum este, spre pildă „mișcarea trenurilor". Dacă cantitatea de transport sporește, atunci numărul mijloacelor de transport trebuie și ele sporite, adică iușeala circulației trebuie urcată, ori micșorată. Așa dar dacă cantitatea produselor (mărfurilor) de schimb sporește, atunci trebuie sporit și numărul mijloacelor de schimb cari sunt banii, sau se procedează inversat. Mijloacele de înlocuire monetare, ca „polița, ceul" etc., așa dar mijloacele de schimb *nenumerate*, reprezintă același rol ca vehiculele mecanice, sau animale, adică mijloace de transport neferoviere. Astfel fiind, legea naturală a politicii monetare impune o precisă potrivire a cantității mijloacelor

de schimb față de cantitatea bunurilor de schimb, sau mai explicat spus: „potrivirea precisă a cererii față de ofertă, niciodată invers. Căci este doar așa de simplu de înțeles că ghiata, ori pantoful, trebuie să se potrivească după picior, nu piciorul omului după ghiată, ori pantof, deoarece în acest caz omul nu poate umbla și face bătătură la picioare.

Potrivirea despre care vorbim aici, are nevoie de o măsură. Această măsură este „indicul", care formează prețul de mediu al tuturor produselor (mărfurilor), valoarea inversată a puterii de cumpărare a banilor în emisiune. Dacă „indicul" scade, atunci economia trebuie hrănită cu moneta proaspătă, iar dacă „indicul" se urcă, atunci trebuie să apelăm la potrivite retrageri de bani din circulație. Va să zică, prin o activă politică monetară putem elimina urcare „indicului", ceea ce se cheamă: „inflație", și putem elimina și scăderea indicului, ceea ce se cheamă: „deflație".

În aceeași vreme putem stabiliza valuta națională, care nu trebuie confundată cu „cursul de schimb", întrucât cursul de schimb este un lucru, iar „valuta" este un alt lucru.

Situația agricolă din țară.

Ploile, cari au căzut, au folosit semănăturilor de toamnă și de primăvară cari au fost executate mai din vreme. Precipitațiile au fost puțin abundente în partea de nord-est a țării, foarte abundente în rest.

Pământul este îmbibat de apă, ceea ce împiedică în cea mai mare parte a țării, facerea arăturilor și semănăturilor de primăvară.

Se așteaptă încetarea ploilor, pentru ca să se reia cu multă asiduitate muncile de primăvară, solul având umiditatea suficientă și deci în stare foarte favorabilă pentru lucru

Vacanța de Paști. Toate școlile cu internat au luat vacanță Vineri 31 Martie, la amiază. Celelalte școli, Sâmbătă 1 Aprilie 1939, afară de școlile de gospodărie, ale căror cursuri teoretice încetează la 1 Aprilie, iar lucrările practice la 6 Aprilie c.

Valorificarea istoriei noastre

Este un adevăr foarte banal că orice popor posedă două feluri de bunuri: bunuri materiale și bunuri spirituale. Acesta e cazul și pentru poporul românesc. Averele materiale a poporului nostru, care constă în primul rând din produsele pământului, deoarece suntem un popor „eminentemente agricol", din produsele subsolului și celelalte produse, pe care e inutil să le înșirăm, este de bine de rău exploatarea, mai mult sau mai puțin, pusă în valoare.

Acelaș lucru ar trebui să se întâmple și cu averea noastră spirituală a neamului românesc? Răspunsul este foarte simplu: averea noastră spirituală se confundă cu însăși istoria noastră națională, care cuprinde toată comoara de gândire și a-mintire a neamului dela începutul existenței sale.

Ei bine, această avere imensă, formidabilă, care nu poate fi evaluată nici în cele mai astronomice cifre, avere căruia îi datorăm însăși viața noastră, nu este pusă în valoare așa cum ar trebui să fie.

Intr'adevăr, îndrăznim să o spunem fără a jigni pe nimeni, că dimpotrivă aducând recu-

noașterea întregii noastre admirații pentru istoricii noștri naționali, care au depus muncă și uriașă întru cunoașterea trecutului nostru, îndrăznim să o spunem: istoria noastră nu e cunoscută. Oricât de bine ar fi ea cunoscută de savanți, ea nu a devenit o realitate, nu se confundă cu însăși conștiința noastră națională. Nu simțim prezența continuă și măiestruoasă a istoriei în toate actele mari ale vieții noastre. Istoria noastră nu trăiește în conștiința noastră, sau mai precis în subconștientul nostru, ca o parte indivizibilă a organismului nostru, așa cum ea desigur trăiește în conștiința altor popoare, și, înjeosebi, a marilor popoare apusene.

Nu suntem de părerea unui talentat eseist al nostru că istoria noastră e meschină. Dacă e adevărat că popoarele fericite nu au istorie, apoi noi trebuie să fim coplesiiți de istorie, deoarece în nici un moment nu am fost un popor fericit. Istoria noastră e înainte de toate tragică, ori tragicul nu poate să fie meschin. Dacă unora li se pare că nu avem istorie, aceasta e pentru simplul motiv,

că nu o cunosc indeajuns.

Repetăm, vina nu este a specialiștilor. Dacă e să învinovățim pe cineva, părerea noastră e că cel care poartă vina acestor stări de lucruri, sunt în mare parte scriitorii noștri. Nu ne gândim la unii dintre ei, care au înțeles rolul *național*, pe care trebuie să-l aibă un scriitor, așa cum scriitorii din toată lumea au înțeles rolul lor *social*. (Dar la noi naționalul trebuie să primeze asupra socialului, atunci când aceste două noțiuni nu se confundă). Ne gândim la toată plada de tineri scriitori, care au răsarit după război, așa cum apar ciupercile după ploaie, și dintre care mulți sunt foarte talentați, dar care — să ne lerte îndrăzneala — scriu *bazaconii*. Să ai în trecutul nostru atâtea motive de sublimă inspirație și să te apuci să scrii romane maladive de factură străină, atunci când chiar natura talentului tău — cum e cazul la unii — te îndeamnă spre evocări eroice, este o crimă. Istoria noastră e plină de fapte eroice și de întâmplări interesante, care ar putea furniza un bogat material pentru creații literare. Sunt atâtea legende, care se pierd cu încetul, deoarece nu au fost făcute cunoscute și puse în circulație așa cum ar merita să

fie. Avem atâtea figuri mari în istoria noastră, care nu sunt cunoscute decât de un mic număr de intelectuali și de acela foarte vag. Nu avem încă monografiile marilor noștri eroi naționali. În ultimul timp s'au făcut încercări, nu întotdeauna reușite, de a se scrie într-o formă mai interesantă viața unor dintre ei. Dar mai lipsesc atâtea din galeria ilustră. Câți dintre noi cunosc, pentru că o luăm dela început, viața împăratului Traian, cititorul națiunii noastre? Și cu toate acestea, această viață e scrisă magistral de marele istoric italian Paribent, dar nu e tradusă în românește.

Aproape nici una din marile figuri românești nu e suficient cunoscută. Când zicem de ex. Mircea cel Bătrân, ne gândim la un tablou care-l arată cu o coroană pe cap, dar trebuie să recunoaștem, că acest nume nu ne evocă prea mult. Și încă Mircea e una dintre cele mai populare figuri ale trecutului nostru.

Oricare dintre noi știe cine a fost un Alexandru cel Bun, un Petru Rareș și alții, dar numai puținii își dau seama de atmosfera în care au trăit acești oameni. Nu e vorba să știm date precise, ceea ce trebuie să recunoaștem e imaginea gene-

rală a unui veac sau a unei epoci influențată de o mare personalitate. Ori pentru aceasta e nevoie în primul rând de literatură istorică. Istoria brută trebuie prelucrată în vastul laborator al literaturii pentru a fi făcută accesibilă marelui public. Avem nevoie de cât mai multe romane și povestiri istorice, așa cum există câteva din cele mai bune în literatura noastră. Acestea nu trebuie să descrie evenimente sau figuri istorice reale, ci numai să redea atmosfera istorică, cu condiția ca această atmosferă să nu fie falsificată.

Bine înțeles povestirile istorice trebuie să fie precedate de bune monografii, pe care să le poată utiliza scriitorul. Iar precum am spus, aceste monografii lipsesc. Nu avem descrise marile evenimente din istoria noastră, o luptă memorabilă sau un act important care au schimbat existența neamului și nici viețile acelor luptători care au făcut istoria noastră. Cât de nebulosă este în minte noastră formarea principatelor, unirea lor sau alte mari evenimente. Înainte de război, literatura istorică era mult cultivată. Întâmplări mari din trecutul nostru au reușit să influențeze literatura, așa de ex. războiul pentru neatarnare, care

Georges Renard

Moartea corporațiilor

In românește de
Iuliu Negulescu.

1. — Ștergerea lor în diferitele țări ale Europei

— Urmare —

Mal întâi, stăpâni și lucrători sunt de o părere într'un punct: micșorarea vlăgii, ce li s-a cerea, ceace pentru unii semna să li se micșoreze retribuțiile, pentru alții să li se măză truda. Lucrători și lucrătoare suferit-au din pricina nesăvârșirii uneltei, ce o mănău, a stativelor, ce le băteau. Apătat-au generații de-arândul care boală, cutare schłodire, și era ca un'soi de pecete a ștergerii. Așa erau cunoscuți din Lion — copii ce trăiau schimbătoarele ițelor, — și pă picioarele lor scite. Văzutam murind prin spitale, vlăgii, roși înalte de vreme, pe străzii și buncii lor. Atunci au cu stăruință la mijloc cele prin care să fie scutiți copiii, prietenii lor de-o primăjdioasă sau sleitoare. Au închipuit, au încercat produse istețe, ca să-și îndulcească sarcina. Cei dintâi născocitorii, într'u desăvârșiri, fost-au lucrători, deprinși cu mașinile, ce li erau tovarășii lor pe toate zilele. Se poate urmări în industria bumbacului, din a când se face mecanică în țările, felul de'mboldire lup-pentru luțeaală, *match*, precum se zice în zilele noastre, ce în vreme de o jumătate de secol, între torcătorie și țesărie întrecându se și rămânându-se pe rând. Este o adevărată întrecere între născocitori, și sunt lucrători de rând și mecanici de întâmplare. În Franța, Vancanson, Jacquard săvârșeau pentru mătase, în orașul Lyon, unde nunca-i mai puțin înduțată decât aiurea, o țesură la fel. Sunt incurajați, plătiți de stăpâni, uneori de stat. Avut-au, însă, nenorocul săvârșit, să se izbească de po-nomia *canuților*, pe care ei, în adem, să-i ușureze. Nu-i mai puțin adevărat, — nimica nu în-ducește mai mult lipsurile or-luzării muncii, — că întrebun-tarea oricărei mașini noi, în-căcat este o desăvârșire în re-ducțiunea lucrului, cutoatecă se o pricină de câștig pentru stăpâni, aruncă pe dinafară un număr de lucrători, ră-niți de prisos. Așteptând ca

producția mărită să le dea un câștig de pâine, rămân pradă foamei și sărăciei. Montesquieu scria privitor la asta: „Dacă o lucrare este la un preț potrivit și care deopotrivă vine la socoteală celui ce-o cumpără și lucrătorului ce-o săvârșește, mâinile ce i-ar ușura făurirea, adică ce-ar micșora numărul lucrătorilor, fi-vor primejdioase. Dacă morile de apă n'ar fi întocmite pretutindeni, nu le-ași crede tocmai așa de folositoare, precum se zice, în-tru'cât au tăiat o mulțime de brațe...”

Asta lămurește ne mai po-mentita priveliște, ce înfățișază, în veacul al XVIII-lea, lumea muncii. Stăpâni marii industriei, ca și neșuțorii toptangii au atunci menire de revoluționari. Lucrătorii, ca și corporațiile, urmăresc în felul acesta o linie de purtare conservatoare.

c) Cu toate acestea știința vine în curând în sprijinul născocitorilor, eșiți din clasa muncitoare. Învățații, a căror slujbă este de a mări cunoștințele și tăria omenirii asupra naturii, fac dovadă, la rândul lor de istețime născocitoare. Prind și imblânzesc țări, până a'unci nă-întrebunțate sau vrăjmașe. A-burul, înrânat, dăscălit, robii, ajunge vracul, care începe prin a da mișcare curelelor, rotărilor, brațelor de fier și de oțel, trăsurilor și corăbiiilor, va sfârși a face toate meșteșugurile, să toarcă, să țesă, să sredelească, să nituiască, să geluească, să zdrobească, să sugă, să fierăș-trăiască, să spintice, să secere, și să imblătească bucatele... Fisica și chimia nu se lasă mai pe jos de mecanică. Compun și descompun corpurile, le pre-schimbă sau le toarnă, unul în tr'alțul, alcătuiesc altele noi, prin amestecuri îndrăznețe, pro-duc căldură, lumină, energie. Ce gândesc vechile regulamente de fabricație, în fața acestei schimbări la față a procedeeilor și-a uneltăriei? Cine le-ar mai putea urma? Corporațiile apă-rându-le, fac impresia unor oa-meni înarmați cu spângi, ce ar vroii să oprească o locomotivă din goana mare.

— Va urma —

Societatea Mutilaților din Război
Secțiunea județeană Brașov.

Incunoștințare

Toți camarazii invalizi din război — membri ai societății noastre — sunt rugați stăruitor, să trimită printr'o carte poștală la sediul Societății (str. Dr. Al. Bogdan 41) următoarele date:

1. Numele și pronumele.
2. Adresa (comuna, strada și No. casei)
3. Gradul.
4. Contingentul.
5. Numărul și data biletului de reformă.
6. Unitatea (regim., comp., bateria, escadronul etc.) în care a fost mobilizat, în campaniile 1913 sau 1914—1919 și au fost demobilizați.

Aceste informațiuni sunt tre-cute în biletele de reformă de-finitivă și ne sunt cerute *urgent* de către Centrala noastră din București.

D-nii preoți, jandarmi șefi de posturi și delegații I. O. V., din fiecare comună, sunt rugați *foarte căduros* a ne da tot concursul, aducând la cunoștința invalizilor cele de mai sus, dându-le și cuvenitele îndrumări.

Președinte,

Cpt. Inv. P. I. Văduva.

Secretar,
I. Popovici.

Călătorii de primăvară s p r e Mediterrana și Insulele Oceanului Atlantic

Călătoria

H A P A G

spre Germania--Turcia

și spre Insulele Mediterane
dela 23 Aprilie până la 12
Maiu, din Geneva.

Călătorii foarte avanta- joase la Expoziția Mon- dială din New-York

L I N I A

HAMBURG — AMERICA
S. A. R

Informațiuni și prospecte
la firma

„HANSA” G. Haltrich & Co.
Brașov, Str. Regina Maria, 40
18 (fostă Neagră) 2—0

No. 2910—1938 cf. 4

Extract de publicație

Judecătoria rurală Rupea sec-ția cf. scoate în vânzare imo-bilele urmăritului Vasile Bucu-țea din comuna Dăișoara din cf. Nr. 1056, 1189, 213, 1522 Nr. top. 535, 581, 846, 847, 5685, 1417, 2487, 2235, 2482/2, 4680, 4406, 4678, 5462/1, 5463/1, 7805, 7921, 8590, 8822, 9048, 11215, 8100, 11350 11485, 9424, 497, 9877, 10347, 848, 5686, 1839, 1840, 1841, 5872, 5873, 5875 în ziua de 15 Aprilie 1939, ora 10 a. m., la primăria Dăișoara.

Rupea, la 10 Nov. 1938.

Director cf., Tolnay
Judecător, Dr. Gotthard.

177 1—1

Cafea cu lapte
pentru fiecare
și în toate zilele
din
Franck și
Kneipp.

PENTRU PRIMĂVARĂ ȘI SĂRBĂTORILE PAȘTELUI

procurați-vă încălțămîn-
tea necesară, pentru
Dv. și familia Dv. de la
Depozitul Fabricelor

D. MOCIORNITA
BRAȘOV, Str. Voevodul Mihai, 14 Tel. 70

cea mai trainică,

elegantă,

eftină

și higienică

179 1—1

Convocare

Nr. 2908/1938 c. f.

Extract de publicație

Domnii acționari ai Institu-tului de Credit și Economii „Frăția” Societate pe acțiuni în comuna Vlădeni, jud. Brașov, sunt invitați la a XIII-a adunare generală ordinară, care se va ține în ziua de 9 Aprilie 1939 orele 3 p. m. în biroul Băncii, iar dacă nu se va în-trunul numărul de membri ce-rut de statute, adunarea gene-rală se va ține în ziua de 16 Aprilie 1939 orele 3 p. m., în acelaș loc, cu orice număr de membri va fi prezent.

Ordine de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
2. Raportul consiliului de ad-ministrație, comitetului de su-praveghere, asupra rezultatului gestiunii pe anul 1938, exami-narea și aprobarea bilanțului și contului Profit și Pierdere pe anul 1938.
3. Descărcarea de gestiune a consiliului de Administrație și cenzorilor pe anul 1938.
4. Mărirea capitalului social la dublu, adică la lei 350.000, prin înscrieri de noui acțiuni.
5. Eventuale propuneri.

Consiliul de administrație.
182 1—1

Judecătoria Rupea Secția c. f.

Nr. 58/1939 c. f.

Publicațiune

În cauza urmăritoarei Banca de Economii și Credit Rupea contra urmăritului Mihail Mezei, judecătoria ordonă licita-ție execuțională asupra imobi-lelor urmăritului cuprinse în cf. 1025, 1830 a comunei Ra-coșul de jos, No. top. 138, 137, pentru suma de lei 4367 cap-ital și accesorii fixând termen la 20 Aprilie 1939 ora 11 la Primăria comunei Racoșul de jos.

Rupea 13 Ian. 1938.

Director, Tolnay
Judecător, Gotthard

183 1—1

Rupea, la 12 Nov. 1938.

Director c.f. Tolnay
Judecător, Dr. Gotthard
129 1—1

Garçonieră modernă, ca-meră cu balcon, antreu, baie, se închiriază dela 1 Aprilie a. c., Str. Dr. Marinescu 11.

181 1—1

Pensiunea „Siesta” s'a

mutat de pe Livada Poștel în Str. Regina Maria Nr. 62, (în fostul local al Pensiunii Moderne), complet renovat. Bucătărie ex-celentă. Apă caldă și rece în fiecare cameră. Telefon 7-55.
128 8—10

Croitoria P. Stoica pre-mește ucenic român din familie bună. Brașov, Str. Regele Carol Nr. 25.
73 5—0

De închiriat dela 1 Aprilie eventual 1 Martie a. c. locuință modernă, tot confortul, constă-tătoare din 4 camere și depen-dințe, Str. Gh. Băulescu Nr. 15. Informațiuni d-ra Nițescu, Școala de menaj, Bulevardul Fer-dinand.
81 8—0

De închiriat prăvălie mică în Str. Gărei Nr. 40.
126 6—0

produs frumoase creații lite-re.

Acelora care vor spune că istoria noastră e prea puțin in-teresantă pentruca să inspire literatură, le vom răspunde că anumite momente ea poate să nu fie glorioasă, dar nici-lă lipsită de interes. E atâta respect și atâta frământare în secolul nostru, încât poate sa-născă și pe cei mai preten-și căutători de emoții.

În această privință putem să spunem ca ex. istoria Ardealului, atât de asemănătoare cu cea a principatelor românești. El bine, această istorie trăiește în con-știința Ungurilor din Ardeal, în mare parte grație literaturii. Legende sunt cunoscute, tran-scrise și prelucrate de către talentați scriitori. Nu există colț în Ardealului, care să nu-și amă povestea sa. Fiecare ce-late își are legenda. O mulțime de eroi locali, luptători în contra Turcilor sau luptători pen-tru dreptate însuflețesc și dau viață istoriei. Ion Corvin, ma-rele Corvin, una dintre figurile strălucite ale istoriei europene, Românul Corvin, trăiește în ne-mururate povestiri. Noi nu a-măm nici o monografie bună a acestui erou, care alături de Ștefan cel Mare și Mihail Vi-teazul e cea mai mare figură

a istoriei noastre. Căci nu tre-bue să uităm că istoria Ardea-lului e în mare parte istorie românească, chiar când nu pare a fi așa, deoarece ea e făcută în mare măsură și de Români.

O altă figură legendară în Ardeal este Kinizsy Pál. Ace-sta nu e decât Românul Pavel Chinezul sau Pavel Cneazul. Nu există Ungur cult care să nu cunoască pe acest năvalnic erou, care apărea în lupte în galopul calului cu căte o sabie în fiecare mână, stărnind groază pri-nre păgâni. Toți acești eroi ar trebui să fie revendicați și ro-mânizați de noi. Toate legen-dele unguerești, privind fapte sau persoane românești din is-toria Ardealului ar trebui să fie culese și traduse în româ-nește. Cu aceasta s'ar da un bogat aliment literar tineretu-lui nostru, care astăzi nu are ce ceti, căci una dintre cele mai importante probleme ale educației noastre este problema literaturii pentru tineret.

În ce privește problema va-lorificării istoriei naționale, ea mai comportă o latură foarte importantă, aceea a învățămân-tului istoric. Aceasta însă ese din competența noastră.

Dorin Popescu.

Mișcarea demografică

In comunele rurare ale jud. Brașov pe 1938

I. Mișcarea generală

Născuți morți	71=2,2%	față de toți născuții.
Născuți vii	3234=27,3%	(la 1000 locuitori).
Morți	1833=15,5%	" " "
Sporul natural	1401=11,8%	" " "
Căsătorii	2326=19,7%	" " "
Divorțați	220=9,5%	față de căsătorii.
Mortalitatea infantilă-1 an	403=12,4%	față de născuții vii.

II. Numărul populației pe neamuri

Neamuri	Populația la 1.I.1938		Sporul anului 1938	Populația 31.XII.1938	
	Total	% din total		Total	% din total
Românii	71415	60,70	1043	72458	60,86
Ungurii	22469	19,10	136	22605	18,99
Sași-Germani	21269	18,08	191	21460	18,02
Evrei	166	0,14	—	166	0,14
Alții	2336	1,98	31	2367	1,99
Total	117655	100%	1401	119056	100%

III. Mișcarea pe neamuri

	Totalul		Românii		Ungurii		Sași-Germ.		Evrei		Alții	
	glob.	media	glob.	media	glob.	media	glob.	media	glob.	media	glob.	media
Născ. morți	71	2,2	46	2,0	14	3,0	11	2,3	—	—	—	—
Născ. vii	3234	27,3	2219	31,0	512	22,7	460	21,6	—	—	43	18,3
Morți	1833	15,5	1176	16,4	316	16,7	269	12,6	—	—	12	5,1
Spor	1401	11,8	1043	14,6	136	6,0	191	9,0	—	—	31	13,1
Căsătorii	2326	19,7	1541	21,5	403	17,9	363	17,1	1	—	18	7,7
Divorțați	220	9,5	154	10,0	29	7,2	35	9,6	—	—	2	11,1
Mort. inf.	403	12,4	295	13,3	69	13,5	37	8,0	—	—	2	4,6

Toți „alții” la nașteri, morți, divorțați și mort. infant. sunt țigani, afară de 1 mort ceh; la căsătorii mai sunt: 1 francez, 1 italian, 1 bulgar, 1 rus.

Căsătorii mixte sunt 39, încheiate de 30 români și românce, 28 unguri și unguoroace, 13 sași și săsoaice, 2 țigani, 1 italian, 1 bulgar, 1 rusoaică și 1 franceză.

Divorțuri mixte 4 între 1 sas cu româncă, 1 ungur cu româncă, 1 sas cu unguoroacă și 1 ungur cu săsoaică.

IV. Mișcarea socială

- a) Din născuți sunt de sex bărbătesc 1691=51,2% din total de sex femeesc 1614=48,8% „ „ „
- b) Din morți sunt de sex bărbătesc: 980=53,4% „ „ „ de sex femeesc 853=46,6% „ „ „
- c) Din morți sub 1 an de sex bărb. 243=60,30% „ „ „ de sex femeesc 160=39,70% „ „ „
- d) Din născuți sunt legitimi 3088=93,4% „ „ „ nelegitimi 217=6,6% „ „ „
- e) Din morții sub 1 an sunt legitimi 357=88,6% „ „ „ nelegitimi 46=11,4% „ „ „

V. Asistența

- a) Din născuți au fost asistați de moașe cu dipl. 2994=90,6% la sută din total. N'au „ „ „ „ 311=9,4%
- b) Din morți au avut tratament medical 1300=71,0% la sută din total. N'au „ „ „ „ 533=29,0%
- c) Din copii morți sub 1 an au avut tratam. medic. 256=63,7% la sută din total. N'au „ „ „ „ 147=36,4%
- d) Din morți au fost verificați de medici 1295=88,6% de nemedici 538=29,6%

Brașov, la 28 Februarie 1939.

Medic primar județean:
Dr. Nistor Pompiliu.

Noua navă „Mircea“!

O scurtă știre din Hamburg a adus vestea că luni, 27 Martie, noua navă școală „Mircea” a arborat pavilionul românesc și Miercuri la ora 5 dim. a pornit spre țară, cu escale la Southampton, Lisabona, Gibraltar, Malta.

Vestea aceasta însemnează mărirea patrimoniului național cu o nouă navă, și încă cu una școală.

Mai mult: Mircea care vine a fost construit și din obolul tuturor bunilor români, cari la îndemnul Ligii Navale Române, au dat cu toată inima, strângându-se aproape 6.000.000 lei dela tineri străjeri și bătrâni pensionari, dela săracii mai ales și dela câștiga avuți.

Dacă nu există țară maritimă care să nu albe cel puțin o navă-școală cu panze, țara noastră avea nevoie mai mare ca oricare alta pentru formarea marinarilor necesari ambelor marine, de război și comerț.

De aceea încă dela întemeierea marinei militare, din 1880, cărmuitorii țării de pe acele vremuri, pe lângă cruciator, torpiloare, canoniere și alte nave, au comandat și nava

școală „Mircea”, vestitul bric „Mircea”, pe a cărui „punte și în vergile căruia întinzând și strângând vecele, fiii clobanilor și al plugarilor noștri au devenit marinari destoinici și iscusiti”.)

Fără „Mircea” țara noastră nu ar fi avut marinarii pe cari îi are. „Mircea” a format acel spirit marinăresc, pe care M. S. Regele l-a numit atât de frumos, „Spiritul Mircea”, spirit de camaraderie, de inițiativă, de disciplină, de sacrificiu, de dragoste pentru țară.

Mic însă, — 360 tone — oboșit, îmbătrânit, bricul „Mircea” trebuia înlocuit de mult.

Liga Navală, încă dela întemeiere, din 1927 puse în programul său propaganda pentru o nouă navă școală. Iar când vechiul bric a fost definitiv scos din serviciu și legat la mal, Liga a întezit propaganda și, cu înalta aprobare a Augustului ei Președinte, a deschis subscripția publică de care am vorbit.

Grabnica nevoe a unei nave-școală a determinat ministerul aerului și marinei să comande nava înainte de terminarea sub-

scripției. La 30 Aprilie 1938 ea a fost pusă pe cala de construcției a șantierelor Blumm și Voss din Hamburg, la 22 Septembrie a fost lansată cu mare fast și astăzi — comandată de comandorul Roman August — cu pavilion românesc fluturând la pupă, a luat drumul spre țară.

Conferința prefectilor din ținutul Bucegi.

Eri dím. s'a ținut la rezidenția regală a ținutului Bucegi, conferința prefectilor din acest ținut.

Conferința a fost prezidată de d-l G. Alexianu, rezident regal. Prefecții au făcut rapoarte asupra situației administrative din fiecare județ, precum și asupra bugetelor pe noul exercițiu.

D-l rezident regal a dat îndrumări asupra programului de lucrări ce trebuie îndeplinit în cursul acestui an.

INFORMATIUNI

Masca mortuară a luptătorului naționalist Ioan Suciu. Sculptorul Radu Moșca, profesor la liceul ortodox român din Brad, „Avram Iancu”, a fost însărcinat din partea familiei să ia masca mortuară a luptătorului naționalist dr. Ion Suciu.

Iubit și stimat de către toți cetățenii județului Arad pentru firea lui dreaptă și neșovălnică și pentru lupta dărză pe care a dus-o pentru cauza românismului, acela care a fost d-rul Ion Suciu va avea în curând mărturie a acestei dragoste obștești un bust în bronz alături de ceilalți mari dispăruți ai Aradului: Goldiș și Cicio-Pop.

Uniunea Camerelor Agricole a intervenit la ministerele de finanțe și economie națională, rugând să dispună, ca dela 1 Aprilie c. să se aplice prevederile art. 84 al. ultim din legea privitoare la organizarea și încurajarea agriculturii și animalelor; ca aprovizionarea agricultorilor cu combustibilul și uneltele agricole, să se facă cu prețul stabilit la export

Frontul Renașterii Naționale face cunoscut că paftalele pentru centuri și diferitele însemne de metal necesare uniformei F. R. N. vor fi confecționate numai de către Monetăria Națională.

Doritorii le vor procura, adresând din timp cererile lor comandamentului găzdi naționale F. R. N. (Adunarea Deputaților), singurul organ autorizat a da aprobări pentru livrarea și vânzarea acestor însemne.

Inundații în țară. În urma mării cantități de zăpadă a ploilor continue din ultimele zile, din multe părți ale țării se anunță inundații. Chiar și pe unde n'au eșit încă, apele au crescut amenințând cu inundația.

Cum se pedepsesc cei cari răspândesc știri contra Reichului. Revista oficială „Deutsche Justiz” anunță că orice german care repetă altor persoane știri auzite la posturile de radio străine și cari ar putea să aducă prejudicii Reichului, este pasibil de pedeapsă cu închisoare până la 2 ani. Dacă știrile de mai sus sunt răspândite în public, pedeapsa poate fi sporită până la 5 ani închisoare.

Asociația științifică pentru Enciclopedia României ne roagă să publicăm următoarele:

Diferendul Polono -- German pe primul plan al preocupărilor europene

Londra.— Ziarul „Star” scrie că d. Chamberlain a convocat pe neașteptate pe membrii guvernului la o consfătuire, pentru a examina situația la lumina campaniei dusă de presa germană împotriva Poloniei.

Miniștrii ar fi examinat măsurile pe care Anglia ar trebui să le ia „în cazul unei necesități urgente.”

Se adaugă că, înainte de a deveni publică, orice hotărâre luată de guvernul britanic în această privință trebuie să fie comunicată Franței.

De aceea, închee „Star,” nu se prevede pentru astăzi o declarație în parlament, iar contactul între Londra și Paris e neîntrerupt.

Dacă Polonia ar fi atacată

Londra.— Ziarele engleze de ieri dimineață afirmă că cazul când Polonia ar fi atacată, Marea Britanie și Franța s'ar imediat în ajutorul său.

Un comunicat polon

Varșovia.— Ziarele polone reproduc un comunicat în legătură cu relațiile polono-germane, comunicat care pare să fie inspirat, și care are următorul cuprins:

„Față de svonorile care au circulat în ultima vreme, sunt autorizați să afirmăm categoric că niciun ultimatum nu a fost adresat Poloniei și că nicio presiune nu a fost exercitată asupra ei. Totuși, metodele de acțiune ale Germaniei au surprins adeseori lumea, deși până acum aceste metode nu au fost aplicate în chestiunile noastre și de aceea trebuie să păstrăm cea mai mare vigilență.”

Pe de altă parte, zările pun în gardă opinia publică contra anumitor svonuri „perfidice și demoralizante,” răspândite de „elemente irresponsabile.”

Atitudinea opiniei publice Italiene

Roma.— Corespondentul agenției „Reuter” transmite: Italienii sunt actualmente mai preocupați de relațiile dintre Germania și Polonia decât de discursul d-lui Daladier.

Aceia cari nu sunt pe deplin favorabili axei Roma-Berlin, socotesc că „punctul primejdios” al Europei ar fi actualmente Polonia.

Dacă Germania vădește intenții agresive, sunt numeroși italieni cari declară că axa n'ar putea rezista unei astfel de încercări.

Războiul din Spania definitiv terminat

Nu se mai înregistrează nici o rezistență

Madrid.— Războiul din Spania s'a terminat. În nici un sector nu se mai înregistrează vreo rezistență. Pretutindenii foștii milițieni roși aruncă armele și se predă trupelor naționaliste.

Mare parte dintre ei se inapoiază la domiciliile lor. Pretutindenii populația arborează steaguri albe și așteaptă cu nerăbdare sosirea trupelor generalului Franco.

Ocuparea teritorială a întregii Spanii va ține câteva zile.

Noul ministru al României la Berlin

și-a prezentat ieri scrisorile de acreditare.

Noul ministru al României la Berlin, d-l Radu Crățescu, prezentat ieri d-lui Hitler scrisorile sale de acreditare, în discursul rostit cu acest prilej, d-l Crățescu a spus, între altele:

„Marele fluviu, la ale cărui guri România înțelege să-și și îndeplinească, într'un larg spirit de colaborare internațională, dăruindu-și deplină independență, chemarea ei istorică, constituie o legătură naturală între toate popoarele din basinul dunărean.

„O altă legătură este dorința comună de pace adesea exprimată atât de puternic de Excelența Voastră.”

În răspunsul său, d-l Hitler vorbind de colaborarea rodnică dintre România și Germania a spus:

„Această colaborare a primit tocmai în ultimele săptămâni prin o largă și trainică temelie și mă voi strădui stădui stăruitor împreună cu guvernul Reichului, de a cultiva și dezvolta mai departe această legătură, și de a aduce astfel un folos atât ambelor țări cât și cauzei păcii.”

Acordul comercial franco-român

PARIS, 31.— Cu deosebită solemnitate a fost semnat în vineri la amiază, în cabinetul d-lui Bonnet la Quai d'Orsay, noul acord comercial franco-român.

Negocierile începute la București cu misiunea economică franceză care, sub conducerea d-lui Alphand, șeful secției acordurilor comerciale, a fost acum patru luni în România, au fost desfășurate și încheiate sub directa supraveghere a d-lui Tătărescu ambasadoul României la Paris.

Acordul a fost semnat de d-l Tătărescu, în numele României și de d-nii Bonnet, ministrul afacerilor străine și Gentin, ministrul comerțului, în numele guvernului francez.

„Asociația științifică pentru Enciclopedia României” aduce la cunoștința celor interesați, particulari și instituții — că d-l Virgil Leonte, fiind demis din calitatea de director al Asociației, nu mai are dreptul de a se prezenta în numele ei, nici personal, nici prin procuratorii săi.